

PERSPECTIVES OF CONTEMPORARY SCIENCE: THEORY AND PRACTICE

Proceedings of III International Scientific and Practical Conference

Lviv, Ukraine

28-30 April 2024

Lviv, Ukraine

2024

UDC 001.1

The 3rd International scientific and practical conference “Perspectives of contemporary science: theory and practice” (April 28-30, 2024) SPC “Sci-conf.com.ua”, Lviv, Ukraine. 2024. 1381 p.

ISBN 978-966-8219-88-7

The recommended citation for this publication is:

Ivanov I. Analysis of the phaunistic composition of Ukraine // Perspectives of contemporary science: theory and practice. Proceedings of the 3rd International scientific and practical conference. SPC “Sci-conf.com.ua”. Lviv, Ukraine. 2024. Pp. 21-27. URL: <https://sci-conf.com.ua/iii-mizhnarodna-naukovo-praktichna-konferentsiya-perspectives-of-contemporary-science-theory-and-practice-28-30-04-2024-lviv-ukrayina-arhiv/>.

Editor

Komarytskyy M.L.

Ph.D. in Economics, Associate Professor

Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine and from neighbouring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

e-mail: lviv@sci-conf.com.ua

homepage: <https://sci-conf.com.ua>

©2024 Scientific Publishing Center “Sci-conf.com.ua” ®

©2024 Authors of the articles

ОСОБЛИВОСТІ УНІФІКАЦІЇ МОРСЬКОГО ПРАВА

Волік Вячеслав Вікторович,

д.ю.н., професор кафедри права

Маріупольського державного університету

Каратуманова Анастасія Андріївна,

Студентка

Маріупольського державного університету

м. Київ, Україна

Вступ. / Introductions. Морське право визначається не лише нормативно-правовими актами, але й історичними, економічними та геополітичними факторами. З виникненням перших морських торгових маршрутів виникла потреба в уніфікації норм права, що регулюють морські відносини. Однак, різноманітність суверенних держав, кожна з яких має свої інтереси та підходи до регулювання морського простору, ускладнює цей процес. У даному рефераті буде проаналізовано особливості уніфікації морського права, враховуючи історичний контекст, сучасні тенденції та виклики, з якими стикається міжнародне співтовариство у цій сфері.

Зростання світової торгівлі призводить до збільшення обсягів вантажів, що перевозяться морем, що, в свою чергу, робить питання безпеки судноплавства та захисту навколишнього середовища ще більш актуальними. З появою нових технологій та видів діяльності на морі виникають нові виклики, які потребують правового регулювання. Наприклад, діяльність на шельфі, піратство, забруднення морського середовища тощо.

Мета роботи. / Aim. Мета роботи полягає в дослідженні основних аспектів уніфікації морського права з метою розкриття їх значення та впливу на міжнародні морські відносини. Конкретні цілі дослідження включають аналіз історичного контексту формування морського права та розвитку уніфікаційних зусиль та вивчення основних міжнародних договорів та конвенцій, спрямованих на уніфікацію морського права. Також оцінка сучасних тенденцій уніфікації морського права та їх вплив на розвиток міжнародних морських

відносин та виявлення викликів та проблем, що виникають у процесі уніфікації морського права та шляхів їх подолання.

Загальна мета полягає у встановленні ключових аспектів уніфікації морського права з метою розуміння їх важливості для забезпечення стабільності та розвитку міжнародних морських відносин.

Матеріали та методи./Materials and methods. Методи включають в себе систематичний аналіз наукової літератури, монографій, наукових статей, міжнародних договорів та конвенцій, пов'язаних з морським правом; а також системний та порівняльний аналіз. Для оцінки тенденцій уніфікації морського права використовуються дані статистичних звітів міжнародних організацій, таких як Міжнародна морська організація (ММО), Міжнародна організація праці (МОП) тощо.

Результати та обговорення./Results and discussion. Уніфікація морського права – це процес створення та узгодження загальних правових норм і стандартів, які регулюють міжнародні морські відносини. Цей процес спрямований на забезпечення єдності та стабільності у правовому регулюванні морських справ, що включає такі аспекти, як безпека судноплавства, захист морського середовища, морська торгівля та комерційні операції.

Уніфікація морського права має на меті зниження правової несприятливості та невизначеності, яка може виникати внаслідок різниці в національному законодавстві різних країн. Цей процес сприяє створенню спільних правових стандартів, які полегшують міжнародні перевезення, торгівлю та інші види морської діяльності [2].

Уніфікація морського права здійснюється через укладення міжнародних договорів, конвенцій, розробку міжнародних стандартів та рекомендацій від спеціалізованих міжнародних організацій, таких як Міжнародна морська організація (ММО), Міжнародна організація праці (МОП), Міжнародний адвокатський конгрес (МАК) та інші.

Принципи уніфікації морського права є важливими встановленими принципами, які керують процесом створення загальних норм та стандартів для

регулювання міжнародних морських відносин.

Принцип справедливості і рівності. Уніфікація морського права має забезпечувати рівні умови для всіх учасників морських відносин і забезпечувати справедливість у вирішенні конфліктів та суперечок.

Принцип міжнародного співробітництва. Уніфікація морського права базується на принципах взаємного співробітництва та взаємного відкриття між державами з метою досягнення спільних цілей у забезпеченні безпеки, охорони морського середовища та сприяння морській торгівлі.

Принцип автономії. Уніфікація морського права має забезпечувати автономію судноплавців та інших учасників морських відносин у прийнятті рішень та дотриманні міжнародних норм та стандартів.

Принцип врахування інтересів. Уніфікація морського права повинна враховувати різні інтереси та потреби держав, судновласників, моряків та інших учасників морських відносин.

Принцип гнучкості та адаптабельності. Уніфікація морського права повинна бути гнучкою та адаптабельною до змін у міжнародному середовищі та технологічного прогресу [3].

Ці принципи сприяють створенню системи морського права, яка б максимально враховувала інтереси всіх зацікавлених сторін та сприяла стабільності та розвитку міжнародних морських відносин.

Уніфікація морського права відноситься до процесу створення міжнародних нормативних актів, які регулюють різні аспекти морського життя та діяльності. Цей процес має на меті забезпечення єдності правового регулювання у сфері морських відносин між різними країнами.

Значення уніфікації морського права полягає в створенні універсальних правил та стандартів, що сприяють забезпеченню безпеки на морі, захисту морського середовища, регулюванню торгівлі та інших морських відносин. Це також допомагає уникнути конфліктів між різними національними законодавствами, сприяючи спільному розумінню та взаємодії між державами у сфері морського права.

Основні напрямки уніфікації морського права включають такі аспекти, як міжнародне морське право, правила безпеки судноплавства, правила міжнародної торгівлі, регулювання портової діяльності та захист морського середовища.

Існує декілька основних методів уніфікації морського права, які використовуються для зближення та узгодження національних законодавств та міжнародних норм, що регулюють відносини, пов'язані з діяльністю на морі.

Кодифікація – цей метод передбачає прийняття міжнародних кодексів морського права, які містять уніфіковані норми з різних питань, таких як безпека мореплавства, захист морського середовища, відповідальність за шкоду, заподіяну внаслідок аварій, тощо [1].

Договірне правотворчість – цей метод передбачає укладення міжнародних договорів з питань морського права. Міжнародні договори можуть бути універсальними, тобто мати силу для всіх держав світу, або регіональними, тобто мати силу для держав певного регіону. Прикладом міжнародних договорів з питань морського права є Конвенція ООН з морського права 1982 року

Звичаєве правотворчість – цей метод передбачає формування норм морського права на основі звичаїв, які складаються протягом тривалого часу та визнаються більшістю держав. Звичаєві норми морського права мають меншу юридичну силу, ніж міжнародні кодекси та договори, але вони все ж таки відіграють важливу роль у регулюванні відносин у сфері морського права.

Застосування загальних принципів права – цей метод передбачає використання загальних принципів права, таких як принципи справедливості та рівності, для вирішення спорів у сфері морського права. Загальні принципи права застосовуються, якщо немає уніфікованої норми, яка регулює спірне питання.

Висновки./Conclusions. У процесі уніфікації морського права важливу роль відіграють міжнародні конвенції, кодекси, засідання та практика міжнародних судів. Цей процес спрямований на створення загальноприйнятих

норм та стандартів, що регулюють морські відносини.

Основні методи уніфікації морського права дозволяють досягти єдності в правовому регулюванні на міжнародному рівні, забезпечуючи безпеку на морі, захист морського середовища та забезпечуючи права та обов'язки учасників морських відносин. Зусилля міжнародних організацій, таких як Міжнародна морська організація, в сфері уніфікації морського права допомагають створити систему правил, яка враховує інтереси різних країн та сприяє спільному розвитку морського простору. Уніфікація морського права має велике значення для забезпечення стабільності та розвитку міжнародних морських відносин у сучасному світі.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Бабенко Я. Актуальні проблеми морського права. Юридична газета. 2017. 21 лют. С. 16–17.
2. Уніфікація норм морського права: чи можливий єдиний правовий режим світового судноплавства? URL: https://interlegal.com.ua/ru/publikacii/un%D1%96f%D1%96kac%D1%96ya_norm_morskogo_prava_chi_mojlivij_%D1%94dini_j_pravovij_rejim_sv%D1%96tovogo_sudnoplavstva/ (дата звернення: 25.04.2024)
3. Kuzmenko O. СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МОРСЬКОГО ПРАВА. CURRENT ISSUES OF THE MODERN DEVELOPMENT OF LEGAL AND PHILOSOPHICAL SCIENCES. 2024. P. 45–66. URL: <https://doi.org/10.46299/isg.2024.mono.legal.1.4.1> (date of access: 26.04.2024).